

Kersttoespraak bij de vrijwilligerslunch van ARC

Weledelgeboren voorzitter, het is mij, als één van de al wat ouderen hier aanwezige vrijwilligers en namens hen, een grote eer U te mogen bedanken voor de uitnodiging om hier wederom een geweldige lunch te mogen genieten. De wijze waarop U dit heeft georganiseerd dwingt ons tot respect en dankbaarheid.

Men heeft mij vervolgens vanuit deze kring gevraagd een kort woord van minimaal twee maal drie kwartier plus eventuele verlenging tot U en de anderen te richten. Een verzoek dat ik niet kon weigeren. Ik ga dan ook maar direct van start. Mocht U het thuisfront even willen bellen om aan te geven dat het iets later wordt, dan zei U dat vergund. Welnu eerst een stukje geschiedenis:

We leven in de 80-jarige oorlog. Willem van Oranje is een jaar eerder vermoord. Het gaat niet goed in de oorlog met Spanje en we vragen om hulp aan Engeland. Op 19 december 1585, vandaag precies 440 jaar geleden, landt in Vlissingen de Graaf van Leicester. Hij is belust op geld en een slecht militair. Welvarend en zonder succes vertrekt hij in 1587 weer naar Engeland. Daar hebben ze nu een voetbalclub: Leicester City.

Een stokpaardje van mij is de hoekvlag. Het tenue van onze vereniging is een zwart shirt en een rode broek. Dit is zo ondanks dat we zingen: "Rood en Zwart zijn onze kleuren". Andersom kan trouwens melodisch ook heel goed. We zien nu een heel mooie hoekvlag op veld één. Een geweldig ontwerp en een hoekvlag, waarmee je voor de dag kunt komen. Op andere velden van ons complex zie ik hoekvlaggen, die nog steeds rood van boven zijn en zwart van onder. Gelukkig staat op de zwarte baan, in het wit, het logo van de club. Toch heb ik een verzoek: Mag de hoekvlag, als er twee banen worden gekozen van boven zwart worden en van onder rood? Ik vermoed dat ook dit keer het verzoek niet wordt ingewilligd. Daarom een nieuw voorstel: Schaf een rode hoekvlag aan en zet er een zwart logo van de club op. Dit zal het einde van mijn frustratie zijn en het einde van een discussie.

Toen ik na mijn dienstitijd in Alphen aan het werk ging aan de Oranje Nassauschool en mijn eerste echte salaris kreeg, was dit geld in de kortste keren op. Toen ik mijn vader om een geldelijke ondersteuning vroeg, kreeg ik als antwoord: Je moet nu je eigen broek ophouden vriend. Dit soort uitdrukkingen kent men tegenwoordig niet meer. "Hoge bomen vangen veel wind" of "beter 1 vogel in de hand, dan 10 in de lucht" gaan misschien nog wel. Het wordt al moeilijker als het gaat om "water naar de zee dragen"

of “dat is een bodemloze put”. In een interview begin november 2025, van onze voorzitter Robert met het grote landelijke weekblad “Nieuwsblad Alphen”, meldt hij dat ARC financieel gezond is. We krijgen echter een enorme opknopbeurt van de kantine en daarvoor is veel geld nodig. Een deel van de gelden moet via obligaties worden binnengehaald. Obligaties, die later toch een keer moeten worden terugbetaald. Tevens moet er nog wat geld opgehaald worden om het totaalbedrag bijeen te brengen. Gelukkig hebben we een briljante penningmeester, die dit probleem mag oplossen. Om de financiële broek op te houden is veel inventiviteit nodig. Daarom hebben wij een extraatje voor Carel gezocht en gevonden: een paar bretels – zwart-rood.

Ik weet niet of het U weleens is opgevallen dat veel mensen in stilte heel veel werk verzetten voor onze vereniging. Zonder aandacht te vragen, ploeteren zij van soms heel vroeg in de morgen tot vele uren later op de dag voort. Vaak zelfs meerdere dagen in de week. En dat gebeurt al jaren. Eens was hij elftalleider, materiaalman en wat al niet meer. Nog steeds is hij actief binnen het hele kantinegebeuren. Soms is hij al om 06.00 uur aanwezig om alles voor bv. de zaterdag te regelen. Allerlei dingen klaar leggen – dan is dat maar gereed. Koeken voor de kantine en de kiosken bakken. Drinken voor de pauzes van elftallen klaar zetten en heel veel meer. Je moet dan niet te veel rommel om je heen hebben. “Opruimen van de rommel” staat dan ook hoog in zijn vaandel geschreven. Echter wat is “rommel” eigenlijk. Daar wordt niet altijd gelijk over gedacht. Zo kan er ook wel eens iets in de vuilnisbak verdwijnen, dat een ander juist opzij heeft gelegd om wat later te gebruiken. Voor Henk geen probleem. Weg met de zoi. Prullenbakken en andere bakken worden leeggehaald en het afval gesorteerd, o.a. in blikjes en flesjes. Dat daarbij lichamelijk letsel wordt opgelopen – je hoort hem niet. Diverse hechtingen moesten de onderdelen van de ledematen bij elkaar houden. Zo gebeurt er veel in het ARC-leven van Henk Slagter. Het heeft Zijne Majesteit al eens behaagd om Henk te danken voor het vele werk dat hij voor de vereniging deed en doet. Met hernieuwde energie is Henk voortgegaan met het dienen van de vereniging. Wij kunnen natuurlijk nooit over de dankbetuiging van onze doorluchtige vorst heen gaan. Toch doen wij een poging.

1960 is het jaar dat er in Amerika presidentsverkiezingen zullen worden gehouden. Amerikaanse soldaten trainen gevluchte Cubanen om Fidel Castro uit Cuba te verjagen. In ons land begint de welvaart weer toe te nemen. Niet iedereen profiteert en er staat een rebelse generatie op. De televisie komt opzetten, maar het is stil in Aarlanderveen. Rust heerst in

dit buitengewest van Alphen aan den Rijn. Eigenlijk gebeurt er weinig tot niets in deze buitenwijk. Tot **17 maart 1960** de wereld wordt opgeschrikt met toeterend bazuingeschal, trommelende cimbalen en schallende trompetten – **Elizabeth** is geboren en we noemen haar **Bep**. Het weer is die dag niet erg aangenaam. De hele dag is het bewolkt en het is krap 3 graden. De hele dag nog geen 36 minuten zon – behalve in Aarlanderveen dan! Bep groeit voorspoedig op tot een geweldig aardig/lief meisje. Iedereen kent het bedeesde meisje met het goedaardige karakter. Er wordt zelfs een musical naar haar gecomponeerd, die op 3 september 1992 in première ging. Uiteindelijk is het Teun van Lith uit Zevenhoven, die het voor elkaar krijgt om Bep aan de haak te slaan. Samen woont het stel al jaren in Alphen-stad. Bep is een vrouw met een ongelofelijke ijver en werklust, maar bovenal een goed karakter. Velen kijken er vreemd van op, wanneer zij horen dat Bep om vier uur in de morgen al aan het werk is. Zij zorgt er voor dat menigeen bij het ontbijt het laatste nieuws naast haar of zijn bord heeft liggen. Bep verdeelt de kranten naar de wijken en wacht tot het laatste pakket is opgehaald. Verwacht nu niet dat Bep dan uitgeput thuiskomend direct voor een aantal uren haar bed induikt. Geenszins! Bep bruist nog steeds van energie. Vaak spoedt zij zich dan naar ARC om daar de vuile was op te ruimen. Zowel van Dames 1 als van Heren 1 en O23-1 verzorgt Bep de was. Niet alleen het wedstrijdtenue, ook de trainingsoutfit wordt door haar van vuil ontdaan, gestreken en opgevouwen om de andere week weer te worden gebruikt. Is er een doordeweekse wedstrijd, dan schroomt ze niet om een keer extra naar de vereniging te komen. Over een maand of vijftien zal Bep de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt. Wellicht dat er dan niet meer gewassen wordt. Misschien worden er wel wat geraniums gekocht. Wie weet zakt Bep weg in nostalgie. We hopen dat zij dan nog steeds aan ARC zal blijven denken. Ter stimulering van die gedachten hebben wij een ornament – geen geraniums – voor de vensterbank gemaakt, met heel veel dank aan Elly Holla, dat we bij deze Bep willen uitreiken.

We naderen weer een einde aan een jaar. In Israël viert men momenteel het Chanoekafeest. Het feest van het licht. In oude, lang vervlogen tijden vierde men de “zonnewende” – de dagen gaan weer lengen. Er komt weer meer licht. Globaal 2025 jaar geleden werd de Here Jezus geboren in Bethlehem. Het Licht der wereld kwam onder ons. We wensen U allen gezegende Kerstdagen toe en een gezond 2026. En voor 31 december: kijk uit met vuurwerk!